

Chovateľský a zápisný poriadok SPZ

Cieľom chovateľského poriadku SPZ je zabezpečiť čistokrvný chov plemien uznaných FCI v zmysle schválených štandardov so zachovaním biologického zdravia každého jedinca a špecifických vlôh a vlastností jednotlivých plemien. Chovateľstvo psov má výchovno–kultúrnu, etickú i športovú náplň a zaoberá sa vzťahom človeka k psovi a prírode.

§ 1

Všeobecné ustanovenia

1. Chovateľský a zápisný poriadok SPZ je základnou normou pre chov plemien psov začlenených do SPZ.
2. Hlavnou zásadou chovateľského poriadku je umožniť chovať iba s geneticky a funkčne zdravými , povahovo pevnými čistokrvnými jedincami, ktoré sú zapísané v plemenných knihách alebo registroch uznaných FCI, a ktoré spĺňajú kritéria stanovené príslušným chovateľským klubom.
3. Chov je cieľavedomá plemenitba, pri ktorej sa spojením dvoch jedincov toho istého plemena zabezpečuje produkcia a odchov zdravého a štandardu plemena zodpovedajúceho potomstva.
4. Dedične zdravý čistokrvný pes v zmysle tohto chovateľského poriadku je pes známeho pôvodu, ktorý prenáša znaky štandardu a typu plemena, povahu a výkonové vlastnosti typické pre dané plemeno, nemá žiadne podstatné dedičné chyby, ktoré by mohli nepriaznivo ovplyvniť funkčné zdravie jeho potomstva. Chovatelia a chovateľské kluby nemajú zvyrazňovať plemenné znaky, ktoré by mohli následkom extrémneho vývoja nepriaznivo ovplyvniť funkčné zdravie jedincov daného plemena.
5. V chove sa nesmú používať psy s prejavom agresivity na človeka, ako aj s vylučujúcimi chybami, ako sú poruchy charakteru, vrodená hluchota alebo slepota, zajačí pysk, rážštep podnebia, výrazné chyby chrupu alebo anomálie čeluste, PRA, epilepsia, kryptorchizmus, monorchizmus, albinizmus, chybné farby a zistená dysplázia bedrového kĺbu ťažkého stupňa.
6. SPZ a chovateľské kluby sú povinné zaznamenávať známe dedičné chyby, napríklad DBK alebo PRA, metodicky ich potierať, neustále zaznamenávať ich vývoj a na základe požiadavky SKJ o nich poskytnúť správu.
7. Plemennú knihu pre plemená zastrešené v SPZ vedie SPZ na základe poverenia SKJ.

§ 2

Chovateľské kluby

1. Za chov jednotlivých plemien sú zodpovedné príslušné chovateľské kluby. Zodpovedajú za riadenie chovu, poradenskú činnosť v chove a kontrolu chovu. Chov a rozvoj plemien psov musí vychádzať z dlhodobých cieľov a rozumných zásad, tak aby chovom nedochádzalo ku vzniku chorôb, povahových chýb či nedostatku výkonových schopností. Chov musí slúžiť cieľu zachovania a pokiaľ možno i rozširovania genetickej rôznorodosti plemien.
2. Chovateľské kluby združené v SPZ sú prostredníctvom SKJ , ktorej je SPZ riadnym členom, zastrešené FCI. Pre jedno plemeno môže existovať v rámci SPZ i Slovenska iba jeden chovateľský klub, ktorý zodpovedá SPZ a prostredníctvom neho i SKJ za rozvoj a zodpovedné riadenie chovu daného plemena.
3. Chovateľské kluby určujú spôsob chovu pre jednotlivé plemená. Môže byť riadený, evidovaný alebo voľný.
4. Chovateľské kluby sú povinné pri riadení chovateľskej činnosti dodržiavať platné štandardy FCI, chov a činnosť klubu riadiť v zmysle záväzných predpisov FCI, SKJ, SPZ a všeobecne platných právnych predpisov
5. Je povinnosťou všetkých chovateľských klubov v súlade s týmto chovateľským a zápisným poriadkom spracovať vlastné chovateľské podmienky, v ktorých budú stanovené chovateľské ciele pre konkrétne plemeno/plemená, ktoré zastrešujú. V týchto podmienkach treba primerane zohľadniť exteriér, povahové a výkonové vlastnosti špecifické pre jednotlivé plemená.
6. Záujemca o chov nesmie byť nútený k členstvu v chovateľskom klube, ktorý dané plemeno zastrešuje. Chovný jedinec však musí splniť podmienky chovnej spôsobilosti stanovené chovateľským klubom bez zreteľa na to, či majiteľ chovného jedinca je alebo nie je členom klubu. Pri splnení podmienok chovnej spôsobilosti a dodržiavaní pravidiel chovu stanovených klubom je chovateľský klub povinný zabezpečiť

rovnaký servis členom i nečlenom. V prípade poskytovania služieb nečlenom klubu, môžu byť v cene služieb zohľadnené pre nečlenov náklady klubu vyplývajúce zo zabezpečenia úloh pri riadení chovu a zabezpečovaní činnosti klubu. Ceny služieb pre nečlenov klubu však nesmú byť likvidačné. Odporúča sa chovateľským klubom upraviť si vzťahy s chovateľmi – nečlenmi klubu zmluvne.

§ 3

Chovateľ, majiteľ, držiteľ

1. Chovateľom daného jedinca je majiteľ chovnej suky v čase rodenia šteniat. Potomstvo suky sa registruje na jeho chovateľskú stanicu.
2. Majiteľ daného jedinca je fyzická alebo právnická osoba, v ktorej majetku sa jedinec nachádza. Za majiteľa sa považuje tá osoba, ktorá zviera získala právoplatne, je teda nepochybne majiteľom psa a môže toto vlastníctvo preukázať platným preukazom o pôvode psa.
3. Držiteľ psa alebo suky je fyzická alebo právnická osoba, u ktorej sa jedinec fyzicky nachádza, je v jej starostlivosti a ošetrovaní a je majiteľom jedinca oprávnená k jeho držbe.
4. Držiteľom chovného psa je alebo majiteľ chovného psa, alebo tá osoba, ktorá je majiteľom oprávnená, aby chovného psa využila na párenie sučiek.
5. Vzájomné práva a povinnosti vlastníkov chovných psov a súk môže upravovať chovateľský poriadok príslušného subjektu. Kde takéto ustanovenia chýbajú, platí chovateľský a zápisný poriadok SPZ, SKJ a medzinárodný chovateľský poriadok FCI.
6. Chovateľom a vlastníkom chovných psov sa naliehavo odporúča pred každým plánovaným párením dohodnúť si písomne vzájomné podmienky párenia, najmä finančné záväzky.

§ 4

Náležitosti rodičov

1. Pre čistokrvný chov sa môžu využívať len čistokrvné jedince zapísané v plemenných knihách členských krajín FCI, zaradené do chovu po splnení podmienok určených príslušným chovateľským klubom.
2. Pri importovaných jedincoch rozhoduje o ich zaradení do chovu príslušný chovateľský klub.
3. Pre zaradenie do chovu platí výstavné ocenenie získané vo veku od 12 mesiacov na výstavách organizovaných alebo uznaných SKJ. O výnimkách z veku rozhoduje klub.
4. Chovnú spôsobilosť po splnení podmienok potvrdí jedincom do preukazu o pôvode plemenná kniha SPZ (SPKP).
5. Na chov (párenie) možno použiť psa aj suku najskôr vo veku 12 mesiacov. Suku je možné naposledy použiť v chove v roku, v ktorom dosiahla vek 8 rokov (v odôvodnených prípadoch môže klub povoliť jedno pripustenie aj v deviatom roku života suky).
6. O vyradení jedinca z chovu z iných dôvodov, ako je vek, rozhoduje príslušný chovateľský klub. Rozhodnutie o tom musí oznámiť majiteľovi jedinca a plemennej knihe SPZ.
7. Pre jedince zapísané v registri SPKP platia osobitné podmienky chovu.

§ 5

Odporúčanie na párenie

1. Pred plánovaným honcovaním sa chovnej suky, vyžiada si jej majiteľ od poradcu chovu odporúčanie na párenie (ak nie je klubom určené inak), ktorý podľa spôsobu chovu uvedie v ňom 1–3 vhodných psov.
2. Poradca chovu uvedie na tlačive platnosť odporúčania na párenie.
3. Odporúčanie na párenie musí obsahovať:
 - a) mená psov navrhnutých na párenie a čísla zápisu v plemennej knihe,
 - b) meno a adresu majiteľa alebo držiteľa chovného psa,
 - c) meno suky a číslo jej zápisu v plemennej knihe,
 - d) meno a adresu majiteľa chovnej suky,
 - e) podpis poradcu chovu, ktorý odporúčanie vystavil.
4. Vyplnené a podpísané odporúčanie na párenie (potvrdenie o párení) je dokladom, ktorý je súčasťou prihlášky na zápis narodených šteniec.

§ 6

Podmienky párenia

1. Párenie sa môže uskutočniť iba medzi dvoma chovnými jedincami na základe platného odporúčania na párenie (ak nie je klubom určené inak).
2. Počas jedného honcovania sa suka môže páriť len s jedným psom. V žiadnom prípade nie je dovolené pripustiť v priebehu jedného honcovania suku dvoma alebo viacerými psami.
3. Majiteľovi chovnej suky sa odporúča, aby ju priviezol k psovi osobne, alebo tým poveril dôveryhodnú osobu. Pokiaľ zostáva suka niekoľko dní u držiteľa psa, všetky náklady s tým spojené, ako kŕmenie, ubytovanie, prípadné veterinárne ošetrovanie, poprípade i škody, ktoré by sučka v odchovnom zariadení alebo byte držiteľa psa spôsobila, idú na ťarchu majiteľa suky. Dopravu suky späť hradí taktiež majiteľ suky.
4. So zreteľom na zákonné ustanovenia platí v zmysle tohto ustanovenia ako ručiteľ zvieratá za škody spôsobené tretím osobám tá osoba, ktorá zvieratá v dobe škody poskytuje pobyt a starostlivosť. Príslušný majiteľ alebo držiteľ chovného psa sa zaväzuje túto okolnosť zabrať do úvahy pri uzatvorení osobného povinného ručenia.
5. Držiteľ chovného psa sa zaväzuje, že sučku nepripustí iným ako predpokladaným psom. Pokiaľ pes odmieta sučku pripustiť, smie byť suka pripustená iným psom len so zvoľením majiteľa suky.
6. Po neplánovanom spárení suky nepredpokladaným psom, nie je ďalšie párenie dohodnutým psom dovolené. Držiteľ chovného psa nemôže v takomto prípade vznášať proti majiteľovi suky žiadne nároky.
7. Pri neplánovanom spárení suky s iným psom ako dohodnutým, je držiteľ psa, ktorý má sučku vo svojej starostlivosti povinný nahlásiť túto skutočnosť majiteľovi suky a je povinný uhradiť všetky náklady vzniknuté v súvislosti s nežiaducim spárením.
8. V prípade uhynutia suky počas jej pobytu u držiteľa chovného psa, nechá tento na svoje náklady zistiť príčinu uhynutia veterinárnym lekárom. Majiteľovi suky podá správu o smrti suky čo najrýchlejšie a oznámi príčinu uhynutia. Pokiaľ si majiteľ praje vidieť mŕtvu suku, musí k tomu dostať príležitosť. Pokiaľ smrť nastala zjavne zavinením držiteľa psa, je tento povinný uhradiť majiteľovi suky škodu. Pokiaľ nemá držiteľ psa zavinenie na uhynutí suky, je majiteľ suky povinný uhradiť držiteľovi psa všetky náklady, ktoré mu uhynutím suky vznikli.
9. Podmienky pre párenie v zahraničí určuje chovateľský klub. Majiteľ suky pri zahraničnom párení priloží k prihláške na zápis vrhu fotokópiu preukazu o pôvode psa s ktorým sa suka spárla.
10. V priebehu jedného kalendárneho dňa sa pes môže spáriť iba s jednou sukou.

§ 7

Potvrdenie o párení

1. Správne a úplne prevedené párenie potvrdzuje majiteľ psa vystavením potvrdenia o párení. Potvrdzuje v ňom svojím podpisom, že bol očitým svedkom párenia. Vyplnené potvrdenie o párení zašle spolu s odporúčaním na párenie plemennej knihe SPZ (ak nie je klubom stanovené inak). Majiteľovi suky odovzdá vyplnené a podpísané potvrdenie o párení.
2. Plemenná kniha SPZ predpisuje formuláre, na ktorých sa potvrdenie o párení vystavuje. Je povinnosťou majiteľa suky tieto formuláre si obstaráť a predložiť na vyplnenie a podpis majiteľovi chovného psa. Potvrdenie o párení musí v každom prípade obsahovať:
 - a) meno a číslo zápisu v plemennej knihe chovného psa,
 - b) meno a číslo zápisu v plemennej knihe chovnej suky,
 - c) meno a adresu majiteľa prípadne držiteľa chovného psa,
 - d) meno a adresu majiteľa suky v dobe párenia eventuálne dátum získania suky,
 - e) miesto a dátum uskutočneného párenia,
 - f) podpisy držiteľa psa a majiteľa suky.
3. Ak správca plemennej knihy požaduje pre zápis šteniec overenú fotokópiu preukazu o pôvode psa alebo overený výpis z plemennej knihy vzťahujúci sa k chovnému psovi, musí držiteľ psa poskytnúť takýto dokument majiteľovi chovnej suky bezplatne.

§ 8

Umelé oplodnenie

1. Umelé oplodnenie nie je dovolené robiť so psami, ktorí sa predtým nereprodukovali prirodzeným spôsobom. V ojedinelých prípadoch, aj keď sa len pes alebo suka predtým nerozmnožovali prirodzeným spôsobom, môže národná organizácia povoliť výnimky. Umelé oplodnenie by sa nemalo používať na prekonanie fyzickej neschopnosti psa pripustiť suku.
2. Umelé oplodnenie suky môže robiť iba veterinárny lekár, ktorý musí potvrdiť túto skutočnosť plemennej knihe SPZ. Veterinár lekár, ktorý insemináciu vykonáva, potvrdzuje na potvrdení o párení, že suka bola inseminovaná insemináčnou dávkou spermii vybraného psa. V tomto osvedčení musí byť uvedené miesto a doba inseminácie, meno a číslo zápisu plemennej knihy suky a meno a adresa majiteľa suky. Veterinárny lekár, ktorý psovi odobral ejakulát, musí potvrdiť, že pri inseminácii bol použitý ejakulát dohodnutého psa. Pri použití zmrazenej insemináčnej dávky musí veterinár potvrdiť, že insemináčna dávka pochádzala od dohodnutého psa.
3. Náklady spojené s odobratím ejakulátu a vykonaním inseminácie hradí majiteľ suky.
4. Majiteľ chovného psa, ktorého spermie boli použité pri inseminácii, je povinný osvedčiť túto skutočnosť na potvrdení o párení. Taktiež musí majiteľovi chovnej suky poskytnúť všetky požadované informácie týkajúce sa krycieho psa.

§ 9

Náhrada za párenie

1. Spôsob úhrady za párenie sa rieši formou dohody, najlepšie písomnou.
2. Majiteľ psa je oprávnený podpísať potvrdenie o uskutočnenom párení až po zaplatení dohodnutej náhrady za párenie. Zadržanie suky ako zástavy je zakázané.
3. Ak sa dohodnutý pes z nejakého dôvodu so sukou nespári, alebo suka nie je k spáreniu ochotná, takže ku spáreniu nedošlo, má majiteľ psa napriek tomu právo na úhradu nákladov, nie však na čiastku dohodnutú za párenie.
4. Mimo dohodnutej čiastky nemá majiteľ psa žiadne právo požadovať od majiteľa suky potomkov psa. Obzvlášť nemá žiadny právny nárok na prenechanie šteňaťa. Ak je však prenechanie šteňaťa dohodnuté ako náhrada za párenie, treba túto dohodu písomne potvrdiť ešte pred párením. V prípade takej dohody musia byť bezpodmienečne zohľadnené nasledujúce body:
 - a) doba výberu šteňaťa majiteľom psa,
 - b) doba odovzdania šteňaťa majiteľovi,
 - c) doba, do ktorej si majiteľ psa musí šteňa vybrať, po uplynutí ktorej právo na výber šteňaťa zaniká,
 - d) doba, do ktorej majiteľ psa musí šteňa prevziať, po uplynutí ktorej právo na prevzatie šteňaťa zaniká,
 - e) ustanovenie týkajúce sa výdavkov na dopravu,
 - f) zvláštne ustanovenie pre prípad, že suka vrhne len mŕtve štence, alebo len jediné šteňa, alebo keď vybrané šteňa uhynie pred odberom.
5. Nedodržanie dohody o spôsobe úhrady za párenie je vecou občiansko-právneho konania.

§ 10

Neoplodnenie suky

1. Po správne prevedenom párení sa považuje výkon psa za dokonaný a vzniká tým predpoklad na plnenie dohodnutej náhrady za párenie. Neposkytuje sa tým však záruka na oplodnenie suky. Záleží na zvážení majiteľa psa, či v prípade neoplodnenia suky poskytne ďalšie párenie bezplatne alebo vráti časť peňazí zaplatených za párenie.
2. Postup v prípade neoplodnenia suky má byť uvedený v písomnej zmluve dohodnutej pred párením.
3. Dohodnuté právo na párenie zdarma zaniká zásadne uhynutím psa, zmenou jeho majiteľa, alebo uhynutím suky.
4. Ak sa preukáže vyšetrením ejakulátu psa, že pes bol v čase párenia neplodný, má majiteľ suky právo na vrátenie čiastky zaplatenej za párenie.

§ 11

Postúpenie práva chovu

1. Ako chovateľ vystupuje spravidla majiteľ suky v čase párenia. Právo na využitie suky alebo psa môže byť zmluvne postúpené tretej osobe.
2. Postúpenie práva chovu musí byť v každom prípade urobené písomne, a to pred predpokladaným párením. Písomné postúpenie práva chovu sa musí včas písomne nahlásiť plemennej knihe SPZ a tiež chovateľskému klubu príslušného plemena. Musí byť priložené k žiadosti o zápis vrhu. Postúpenie práva chovu musí zreteľne popisovať všetky práva a povinnosti oboch zmluvných strán.
3. Ten, kto dočasne preberá suku na využitie pre chov, sa v zmysle tohto poriadku považuje po dobu od párenia až do odstavenia šteniec za majiteľa suky.

§ 12

Narodenie šteniat a zápis šteniat do plemennej knihy

1. Ak nebolo dohodnuté inak, považuje sa pri prevode vlastníctva gravidnej suky nový majiteľ automaticky za chovateľa nastávajúceho vrhu.
2. O narodení šteniec je chovateľ povinný do 10 dní od ich narodenia písomne informovať príslušného poradcu chovu a držiteľa psa s uvedením dátumu narodenia, počtu a pohlavia narodených a ponechaných šteniec, farby srsti, vážnych chýb šteniec, prípadne ďalších dôležitých informácií. Ak suka so štencami nie je u chovateľa, oznámi poradcovi chovu tiež adresu držiteľa, u ktorého je umiestnená.
3. Suka môže mať v kalendárnom roku iba jeden vrh, vo výnimočných prípadoch maximálne tri vrhy v priebehu dvoch po sebe nasledujúcich rokov.
4. Preukazy o pôvode, ktoré slúžia ako rodné listy, sa vystavujú len pre jedince s presne stanoveným pôvodom. Počas jedného honcovania sa suka pripúšťa jedným psom. V prípade akýchkoľvek pochybností je povinná plemenná kniha SPZ alebo chovateľský klub stanoviť pôvod pomocou rozboru DNA. Ak sa pochybnosti dokážu, hradí všetky náklady spojené s preukazovaním pôvodu chovateľ. Ak sa pochybenie chovateľa nepreukáže, hradí náklady objednávateľ.
5. Plemenná kniha SPZ robí zápisy šteniat pre všetkých chovateľov plemien zastrešených v príslušných chovateľských klubov združených v SPZ.
6. Zápis šteniat v plemennej knihe SPZ sa robí na základe prihlášky narodených šteniat (vrhu). Štence musia byť pred zápisom do plemennej knihy označené trvalým a nesfalšovateľným označením – čipom. Číslo čipu je uvedené v prihláške na zápis šteniec a potvrdené podpisom veterinára, ktorý ich začipoval. Číslo čipu sa trvalým a nezameniteľným spôsobom uvedie v preukaze o pôvode každého jedinca. Tetovanie šteniec alebo dospelých psov je možné na základe žiadosti chovateľa alebo majiteľa psa. V prípade tetovania sa psovi tetuje číslo jeho zápisu v plemennej knihe.
7. Súčasťou prihlášky na zápis vrhu je majiteľom psa potvrdené odporúčanie na párenie, v prípade zahraničného párenia aj overená fotokópia preukazu o pôvode psa.
8. Chovateľ je povinný zapísať všetky čistokrvné jedince, ktoré sa uliahli v jeho chovnej stanici, do plemennej knihy. Všetky vrhy sa zapisujú úplné, to znamená, že sa zapisujú všetky štence, ktoré boli odchované až do okamihu podania žiadosti o zápis vrhu. Dodatočný zápis šteniat nie je prípustný. Žiadosť o zápis vrhu musí byť podaná najneskôr do 3 mesiacov od dátumu narodenia šteniec.
9. V prípade, ak plemennej knihe budú doručené nečitateľné alebo nevierohodné podklady na vystavenie preukazov o pôvode, má plemenná kniha právo vyžadovať nové podklady.
10. V preukaze o pôvode musí byť uvedená správna farba šteňaťa aj v tom prípade, ak je neštandardná. Ak chovateľ alebo chovateľský klub zistí, že narodené šteňa vykazuje závažnú vrodenú chybu, ktorá sa ďalším vývojom nemôže zmeniť a nezodpovedá tak štandardu FCI, je povinný o tejto skutočnosti informovať príslušnú plemennú knihu s uvedením konkrétnej chyby do prihlášky na zápis šteniec. Vo všetkých týchto prípadoch označí plemenná kniha preukaz o pôvode týchto šteniat pečiatkou „Neštandardné“.
11. Pri odbere (predaji) musia byť štence najmenej 49 dní staré, musia byť odčervené a vakcinované. Musia byť označené trvalým a nesfalšovateľným označením, uvedeným v preukaze o pôvode psa. Chovateľ je povinný viesť evidenciu nadobúdateľov šteniat (meno a adresu) a archivovať ju minimálne 10 rokov.
12. Mená šteniec pochádzajúcich z jedného vrhu sa musia začínať rovnakým začiatočným písmenom a nesmú sa opakovať v ďalších vrhoch tej istej chovateľskej stanice.

13. V plemennej knihe sa nesmú zapísať štence zo spárenia suky s iným psom, ako sa uvádza v prihláške na zápis vrhu a v odporúčaní na párenie. Úmyselné zamlčanie takéhoto prípadu sa bude posudzovať ako porušenie chovateľského a zápisného poriadku. V prípade zistenia tejto skutočnosti po vystavení preukazov o pôvode musí chovateľ preukazy vrátiť plemennej knihe na znehodnotenie.
14. Do plemennej knihy SPZ sa zapisujú iba štence chovateľov s trvalým bydliskom na území SR a na ich chovateľskú stanicu. V prípade nemožnosti právneho určenia trvalého pobytu má majiteľ suky právo na zápis vrhu na Slovensku v prípade, ak sa tu zdržuje v čase párenia, a za predpokladu splnenia podmienok:
 - a) majiteľ musí splniť požiadavky plemennej knihy SPZ a príslušného chovateľského klubu,
 - b) majiteľ musí predložiť osvedčenie vydané príslušným miestnym úradom v mieste pobytu, dokazujúce neprerušenú dĺžku pobytu v krajine po dobu aspoň 6 mesiacov,
 - c) po splnení uvedených požiadaviek zapíše plemenná kniha SPZ vrh do plemennej knihy, vydá šteňatám preukazy o pôvode s uvedením chovateľskej stanice majiteľa a jeho adresy pobytu.
15. Výnimky sú povolené pre chovateľov čistokrvných psov, ktorí žijú v krajine, ktorá nevedie plemennú knihu uznávanú FCI. Taký chovateľ smie nechať vrh zapísať aj na Slovensku, aj keď tu nemá trvalý pobyt, avšak tiež za dodržania podmienok chovateľského a zápisného poriadku SPZ a príslušného chovateľského klubu.
16. Vlastnícke práva šteniec je možné previesť na fyzické, alebo právnické osoby. V prípade potreby sa na ich meno vystaví aj exportný preukaz o pôvode. V žiadnom prípade sa nesmú štence predávať sprostredkovateľom a obchodníkom so psami.

§ 13

Zapisovanie importovaných jedincov

1. Do plemennej knihy SPZ sa môžu zapísať len potomkovia jedincov zapísaných v plemenných knihách členských krajín FCI, alebo v plemenných knihách krajín FCI uznaných, ak je ich pôvod preukázateľný najmenej v troch generáciách predkov.
2. Importovaným jedincom s preukazmi o pôvode uznanými FCI sa pri zápise do plemennej knihy uvedie do preukazu číslo zápisu v SPKP a dátum zápisu. Pri použití importovaného jedinca v chove sa v preukazoch o pôvode potomkov uvádza okrem čísla zápisu v SPKP aj číslo zápisu v plemennej knihe, ktorá preukaz o pôvode tohto jedinca vystavila.
3. Majiteľ psa dovezeného zo zahraničia musí predložiť k registrácii importovaného jedinca okrem originálu exportného preukazu o pôvode aj potvrdenie poradcu chovu, príp. veterinárneho lekára, o vykonaní kontroly totožnosti tetovacieho čísla alebo čísla mikročipu jedinca. Bez tohto potvrdenia plemenná kniha SPZ nezaregistruje dovezeného jedinca.

§ 14

Register plemennej knihy

1. Register je súčasťou plemennej knihy.
2. Podmienkou pre zapísanie do registra je súhlas príslušného chovateľského klubu. Jediniec musí byť posúdený na dvoch výstavách, aspoň dvoma rozličnými rozhodcami a získať ocenenie aspoň „veľmi dobrá“.
3. Jedince zapísané v registri sa môžu páriť len s čistokrvnými jedincami. Do plemennej knihy sa môžu zapísať až jedince štvrtej generácie týchto predkov.
4. Preukazy o pôvode vystavené pre jedince zapísané do registra musia byť výrazne odlišené od preukazov o pôvode jedincov zapísaných do riadnej plemennej knihy.
5. Do registra sa zapisujú:
 - a) plemená alebo rázy neuznané FCI, a to aj vtedy, ak nemajú kompletné 3 generácie pôvodu.
 - b) jedince importované z nečlenských organizácií FCI,
 - c) jedince zo zahraničných registrov,
 - d) jedince, ktoré nemajú doložené 3 generácie čistokrvných predkov.
6. Štencom zapísaným do registra sa vystavuje preukaz o pôvode so všetkými bežnými identifikačnými údajmi a všetkými predkami, ktoré sú v dokladoch rodičov uvedení.

§ 15 **Vývoz psov**

1. Pri vývoze psa musí jeho majiteľ požiadať o súhlas na vývoz plemennú knihu SPZ, prípadne aj príslušný chovateľský klub.
2. Pri prvom predaji psa do zahraničia musí majiteľ odovzdať nadobúdateľovi psa v zahraničí exportný preukaz o pôvode psa. Exportné preukazy pre plemená združené v SPZ vystavuje plemenná kniha SPZ.
3. Nákup, predaj alebo vývoz psov prostredníctvom organizácií zaoberajúcich sa komerčným predajom psov je neprípustný v zmysle predpisov FCI a SKJ.

§ 16 **Preukaz o pôvode psa**

1. Preukaz o pôvode psa je verejná listina obsahujúca meno a popis psa, jeho pôvod preukázaný najmenej 3 generáciami čistokrvných predkov, skratku plemennej knihy a číslo zápisu, dátum narodenia, ako aj ďalšie údaje o chovateľovi a majiteľovi, o ohodnotení psa na výstavách a skúškach, prípadne iné dôležité záznamy.
2. Preukaz o pôvode psa sa vystavuje na formulári uznanom FCI, s uvedením členstva v FCI (znak FCI), v zastupujúcej organizácii SR v FCI (znak SKJ) a adresou SPZ.
3. Pre každého psa sa vystavuje len jeden preukaz o pôvode, ktorý v prípade zmeny majiteľa psa musí predchádzajúci majiteľ odovzdať novému nadobúdateľovi psa so zapísaním zmeny vlastníka a podpisom predchádzajúceho majiteľa.
4. Záznamy alebo zmeny v preukaze o pôvode môže robiť:
 - a) plemenná kniha,
 - b) rozhodcovia (záznamy o výsledkoch výstav, skúšok, bonitácii),
 - c) veterinárny lekár (záznam o tetovaní, čipovaní, prípadne vakcinácii)
 - d) chovateľ alebo majiteľ (zmenu vlastníka psa).
5. Stratu preukazu o pôvode psa treba ihneď nahlásiť plemennej knihe SPZ, ktorá zabezpečí zverejnenie straty v odbornom časopise a vydanie duplikátu preukazu o pôvode. V prípade poškodenia alebo zničenia preukazu je možné vystaviť opis (na požiadanie majiteľa psa).
6. Preukaz o pôvode uhynutého, zabitého alebo utrateného psa treba zaslať plemennej knihe SPZ najneskôr do 10 dní od tejto udalosti na znehodnotenie. V prípade straty psa treba preukaz do 30 dní poslať plemennej knihe. Ak sa pes nájde, plemenná kniha preukaz o pôvode psa vráti majiteľovi.
7. Za správnosť údajov uvedených v preukaze o pôvode ručí svojím popisom ten, kto v ňom príslušný záznam urobil.
8. Na zapisovanie záznamov o vykonaných skúškach a výstavách slúži aj „príloha k preukazu o pôvode“, ktorá tvorí súčasť preukazu o pôvode psa.
9. Preukaz o pôvode nie je prenosný na žiadneho iného psa. Falšovanie preukazov o pôvode, samovoľné zmeny, škrtanie, zneužitie preukazov o pôvode uhynutých alebo stratených psov sa považuje za porušenie chovateľského a zápisného poriadku a chovateľskej disciplíny s následným postihom.

§ 17 **Strata a nájdenie psa**

1. Nájdenie strateného psa, ktorý je tetovaný alebo čipovaný, oznámi nálezca príslušnej plemennej knihe, ktorá mu poskytne adresu chovateľa (prípadne aj číslo telefónu). U chovateľa si nálezca overí, kto bol posledným majiteľom nájdeného psa.
2. Majiteľ strateného psa je povinný uhradiť nálezcovi všetky náklady spojené s vyhľadáním majiteľa a chovom psa do odovzdania jeho majiteľovi.

§ 18 **Chovateľské stanice**

1. Názov chovateľskej stanice je trvalou a neoddeliteľnou súčasťou mena psa a je z neho zrejmý chov, z ktorého pes pochádza.

2. Preukazy o pôvode pre narodené štence sa môžu vyhotoviť len chovateľom, ktorí majú chránený názov chovateľskej stanice v FCI.
3. Chránenie názvov chovateľských staníc a ich evidenciu pre chovateľov psov plemien združených v SPZ zabezpečuje plemenná kniha SPZ.
4. Chovateľ môže mať chránený len jeden názov chovateľskej stanice bez zreteľa na počet chovaných súk a plemien. Chránený názov chovateľskej stanice je osobný a celoživotný.
5. Nárok na používanie názvu chovateľskej stanice vzniká dňom jej registrácie v FCI. Názov chovateľskej stanice nemožno meniť. Ten istý názov nesmie byť chránený inej osobe v rámci členských krajín FCI.
6. Majiteľom chovateľskej stanice môže byť len právnický spôsobilá fyzická osoba alebo právnická osoba.
7. Právo ochrany názvu chovateľskej stanice zaniká:
 - a) ak sa chovateľ písomne zriekne tohto práva,
 - b) smrťou chovateľa, ak nebol názov stanice prevedený na dedičov,
 - c) trvalým odňatím práva ochrany názvu pre porušenie chovateľskej disciplíny,
 - d) zmluvným prevodom na inú fyzickú osobu.
8. Odporúča sa navrhovať názvy chovateľských staníc s počtom maximálne 20 znakov (najviac dve slová).

§ 19

Záverečné ustanovenia

1. Tituly získané na výstavách a vrcholových súťažiach sa zapisujú do preukazu o pôvode psa a uvádzajú sa aj minimálne v I. generácii predkov u potomkov daného psa alebo suky.
2. Za zápisy v plemennej knihe SPZ sa vyberajú poplatky schválené orgánmi SPZ.
3. Právne vzťahy a prípadné spory vyplývajúce z vlastníctva a chovateľstva psov sa riešia občiansko-právnou cestou.
4. Výnimky z ustanovení tohto poriadku môže v odôvodnených prípadoch po vypočutí chovateľského klubu povoliť predsedníctvo kynologickej rady SPZ. Zmeny v znení tohto poriadku schvaľuje kynologická rada SPZ.
5. O postihu za porušenie tohto chovateľského a zápisného poriadku rozhodnú orgány chovateľského klubu alebo SPZ.
6. Tento chovateľský a zápisný poriadok nadobudol účinnosť dňom schválenia plénom kynologickej rady SPZ 2.3.2013 a prezídiom SPZ 3.5.2013.
Týmto dňom zároveň stráca platnosť chovateľský a zápisný poriadok schválený kynologickou radou SPZ 29.10.1993.